

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1067

27.08.2023 (134)

Michael Kühnen Leiderschap tussen Volksgemeinschaft en elitisme

Deel 1

IN PLAATS VAN EEN VOORWOORD: MIJN BEKENTENIS

Ja - ik aanbid Adolf Hitler!

Hij was een van de helden uit mijn jeugd, hij was de leidende figuur in mijn rebellentijd en hij staat nog steeds model voor de bewuste nationaalsocialistische revolutionair tot wie ik ben opgegroeid!

Adolf Hitler - DE LEIDER! Niet een leider, niet simpelweg een fascinerend historisch figuur, maar DE LEIDER: Hij was het voor degenen die hem mochten ervaren - hij blijft het voor degenen die, trouw aan zijn politieke testament, vechten voor de stralende wedergeboorte van de nationaalsocialistische beweging!

Wanneer een nationaalsocialist direct of indirect beweert de nieuwe leider van Duitsland of zelfs van de beweging te zijn, stuit hij op mijn verzet - wanneer een goedbedoelende Duitser mij zo wil noemen, voel ik dat als een fysieke pijn en wijs ik het af: wie na 1945 de titel van Führer voor zichzelf opeist, is een arrogante schavuit en beledigt de geest van het nationaalsocialisme en de nagedachtenis van Adolf Hitler!

Er zijn weer organisatieleiders, leidende kameraden, ambtsdragers en andere leiders in onze beweging - er moeten en zullen op een dag weer partijleiders van

de NSDAP en nationaalsocialistische kanseliers van een nieuw Reich zijn, maar er is maar één FÜHRER: Adolf HITLER! In de Führer vonden idee en partij hun perfecte uitdrukking, persoonlijkheid en doel waren identiek. Duitsland was belichaamd in de Führer, de grootste man en voltooiër van de Duitse geschiedenis - er waren geen verschillen meer tussen de Führer, de Partij, het Nationaal Socialisme en Duitsland. Daarom volgden de mensen hem tot de laatste dag. Adolf Hitler was de man van het lot:

In heidense tijden werd hij aanbeden als een god, in de Middeleeuwen als een gezondene.

Zelfs wij jongeren die hem niet meer zelf hebben kunnen ervaren, hebben geen nieuwe leider nodig: wij hebben Adolf Hitler, zijn geest, zijn nalatenschap, zijn missie! Na Adolf Hitler mag niemand zijn persoon meer gelijkstellen aan het idee, aan de Partij, aan Duitsland - alleen zo'n uniek historisch genie, alleen zo'n man van het lot werd gekozen door de Voorzienigheid en daarin bevestigd door de grenzeloze liefde en adoratie van zijn volk. Wij allen - de kleine erfgenamen - dienen de idee, zijn instrumenten van de Partij. Leaders kunnen en zullen voortkomen uit onze gelederen, maar de leider - de man en zijn titel - is iets heiligs voor ons. Wee degene die daar tegenin gaat!

Kritiek? Natuurlijk is er kritiek: Adolf Hitler was ook een mens, hij maakte ook fouten. Het feit dat de leider en de partij identiek waren, betekende dat er geen tegenwicht was in het geval van een verkeerde beslissing. In de volgende tekst zullen veel kritische opmerkingen staan. Dat is nodig en terecht - niet om de betweter uit te hangen tegenover de geschiedenis, niet om de nagedachtenis van de Führer te schande te maken, maar om te kunnen voorkomen dat we in de toekomst dezelfde fouten maken.

Door dit werk heen loopt het basisidee dat ook de leiders, ook de toekomstige partijleider, zichzelf moeten zien als gereedschap, als dienaren, als agenten van de **PARTIJ: De Partij heeft altijd gelijk, in plaats van: De leider heeft altijd gelijk!**

Zo trekken we de conclusie dat het gelijkstellen van de taak van de partij aan de wil van de Führer, zelfs tijdens het bewind van de uitzonderlijke man Adolf Hitler, uiteindelijk fataal is gebleken. Bezoedelen we de nagedachtenis van de Führer met deze uitspraak? Nee! Want deze allesoverheersende, fascinerende en vormende persoonlijkheid kon niet anders dan uitgroeien tot zo'n allesoverheersende positie. Tegen de wil van Adolf Hitler - tegen dit genie van de wil - was er geen tegenwicht, geen correctie. Niet omdat hij er geen zou hebben getolereerd, maar omdat het in zijn schaduw geen innerlijke rechtvaardiging en geen uiterlijke goedkeuring had kunnen vinden. Maar we moeten ons altijd bewust blijven van

het unieke en uitzonderlijke karakter van de figuur van onze leider. Zijn positie was niet de normale en is als zodanig niet exemplarisch voor ons, zijn erfgenamen! In zijn politieke testament hield Adolf Hitler hier zelf rekening mee en benoemde hij een Rijkspresident, een Rijkskanselier en een Partijminister, zonder duidelijk te maken hoe men zich hun werk en bevoegdheden in detail moest voorstellen. Maar dit toont tenminste de erkenning van het unieke karakter van de positie van de FÜHRER, die na hem niemand anders in deze vorm voor zichzelf kan en mag opeisen!

Leiderschap in het nationaalsocialisme is daarom geen imitatie van de praktijk van het Derde Rijk, dat zich concentreerde op de uitzonderlijke mens Adolf Hitler. Leiderschap moet op een nieuwe manier worden begrepen, het Führer-principe moet opnieuw worden gedefinieerd. Dit is de kern van dit werk. Maar we zullen ook grote persoonlijkheden van nationaalsocialistische leiders in herinnering roepen die voor ons als model dienen en in wie nationaalsocialistisch leiderschap belichaamd is. Maar we zullen beginnen met gedachten over de FÜHRER, want het was alleen zijn historische titanenfiguur die het nationaalsocialisme tot die kracht maakte, die erop uit was om een nieuwe wereld en een nieuw tijdperk te creëren!

Michae Kühnen

Butzbach Gevangenis, 27.12. 1985/96 Jaar van de Führer

DE LEIDER

Als bijna geen ander volk herkennen Duitsers zich in hun grote mannen, in hun leiders, en vereren ze hen met hartstochtelijke kracht: Waar andere volkeren hun identiteit vinden in een sterk en natuurlijk nationaal gevoel, in hun staatsymbolen, in hun ongebroken traditie, in een staats- of religieus ethos, in een heersende dynastie of zelfs in een grondwet, hebben de Duitsers altijd alleen hun leiders gehad, die Duitsland belichamen en nationaal zelfvertrouwen mogelijk maken boven alle tragische breuken, omwentelingen en verdeeldheid, zoals die veroorzaakt werden door de ongelukkige middenpositie in Europa en de daaruit voortvloeiende invloeden van onze burenen.

De grote Duitse keizers van de Middeleeuwen - Otto de Grote en de twee Staufer keizers Frederik 1. Barbarossa en zijn kleinzoon Frederik II, de "wereldverbazing", in wie het Eerste Rijk zijn hoogtepunt vond -, Luther, de bevrijder van de Duitse geest en schepper van het Duitse Rijk. Barbarossa en zijn kleinzoon Frederik II, de "verwondering van de wereld", in wie het Eerste Keizerrijk zijn hoogtepunt vond -, Luther, de bevrijder van de Duitse geest en schepper van de Duitse standaardtaal, Frederik de Grote, Bismarck, de stichter en

ijzeren kanselier van het Tweede Keizerrijk, ze waren allemaal leidende figuren, ze zijn ook allemaal mythische figuren geworden, wiens verbeelding, verering en liefde van de Duitsers zich meester maakt en in wie Duitsers zichzelf als Duitsers herkennen en Duitsland zichzelf voorbij alle kloven en verdeeldheid vindt!

Adolf Hitler, de schepper van het Derde Rijk, is DE LEIDER: in hem is de Duitse geschiedenis, die tegelijkertijd de geschiedenis van de Duitse Führermythe is, voltooid - onder hem bereikte Duitsland zijn grootste macht, geen ander is ooit zo vereerd en geliefd geweest door zijn volk! Noch in de machtspositie die de Duitse natie ooit bereikte, noch in de verering van zijn volk, zal de Führer Adolf Hitler in de toekomst worden overtroffen. Daarom zien we in hem de voltooiër van de Duitse geschiedenis:

Wij - de erfgenamen - hebben geen andere keuze dan zijn werk op te pakken, het vorm te geven en het een blijvend karakter te geven. De nalatenschap van de Führer is de constructie van het duizendjarige Rijk, een nieuwe orde gevormd door het nationaalsocialistische idee en in overeenstemming met de natuur, een nieuwe hoge cultuur.

Dit zal de wonden, breuken, scheuren en barsten in de Duitse nationale gemeenschap helen, ons volk in staat stellen om zich natuurlijk en ongehinderd te ontwikkelen: in het nieuwe Rijk en in de nationaalsocialistische gedachte zal Duitsland zichzelf vinden; de Nieuwe Orde zal ook zijn leiders nodig hebben en voortbrengen. Maar de Führer en een Führermythe, waarin de Duitse natie altijd haar toevlucht heeft moeten zoeken om als zodanig te overleven, om haar zelfvertrouwen en haar wil om zich te laten gelden te behouden, zullen niet langer nodig zijn. Dit hebben we te danken aan Adolf Hitler en zijn historische en ideologische nalatenschap, die hij ons heeft nagelaten om te voltooien! Wie en wat is deze Adolf Hitler voor ons, die zijn nalatenschap in de toekomst dragen?

De staatsman Adolf Hitler werd geboren in de pijnlijke dagen van Duitslands nederlaag in de Eerste Wereldoorlog, in de donkere en oneervolle dagen van de Novemberopstand van 1918, waarin het Tweede Rijk roemloos ten onder ging. Hij beschrijft dit zelf in een gedeelte van zijn boek met bekentenissen, Mein Kampf, dat eindigt met de beroemde woorden: **"Maar ik besloot politicus te worden!"**

Wat waren de doelen van deze politicus Adolf Hitler? Aan het hoofd van alle politieke inspanningen stond het uitroeien van de schande van die verraderlijke novemberopstand die de nederlaag van Duitsland bezegelde en definitief maakte: **"Er mag nooit meer een november 1918 voorkomen in de Duitse geschiedenis!"**.

Nadat de zegevierende mogendheden in Versailles, in strijd met hun beloften, niet besloten tot een vrede van verzoening en rechtvaardigheid, maar tot een dictaat

van Duitse vernedering en onderwerping, breidde Hitlers doel zich uit tot de strijd tegen Versailles en de creatie van een vrij en trots Duitsland dat alle Duitsers zou omarmen. Hiervoor moest het Duitse volk worden omgevormd tot een verenigde en onverbreekelijke wilsgemeenschap, een echte Volksgemeinschaft, waarin alle klassen en groepen hun vaderland zouden erkennen, waarvoor ze bereid zouden zijn te leven, te werken en, indien nodig, te sterven. Dit was alleen mogelijk als de natie niet alleen het thuisland was van de aristocratische en burgerlijke lagen, die zich altijd als "nationalisten" hadden gevoeld, maar als de natie ook het thuisland werd van de brede massa van het volk en vooral van de arbeiders: Het winnen van de arbeider voor de Duitse natie - dit werd het essentiële binnenlandse politieke doel van de **nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij**, die de politicus Adolf Hitler tijdens de jaren van strijd opbouwde.

Maar toen de wilsgemeenschap van het Duitse volk op basis van het Duitse socialisme, dat de arbeiders voor de natie won, werkelijkheid was geworden, toen het dictaat van Versailles was overwonnen en alle Duitsers hun thuis hadden gevonden in EEN rijk, toen moest dit rijk eindelijk uit de tragische middenpositie breken die het altijd tot slachtoffer van zijn burens had gemaakt en die een natuurlijke ontwikkeling had verhinderd. Daarom moest dit rijk Europa vanuit het centrum vormgeven en genoeg leefruimte krijgen voor het Duitse volk om zichzelf te kunnen voeden, zijn onafhankelijkheid te verdedigen en zijn ontwikkeling veilig te stellen, onaantastbaar en vrij!

Dit waren de doelen van de politicus Adolf Hitler. Om ze te bereiken bouwde hij de NSDAP op. Op 30 januari 1933 kwam hij aan de macht. Nu moest hij zich bewijzen als staatsman!

Nu ging het niet meer om het formuleren van doelstellingen, maar om het concreet realiseren ervan - met andere woorden, het creëren van een echte nationale gemeenschap intern door het overwinnen van klassenbarrières als voorwaarde voor het herwinnen van nationale vrijheid en onafhankelijkheid extern, het overwinnen van het dictaat van Versailles, het verenigen van alle Duitsers en het verkrijgen van voldoende leefruimte. Hiervoor had de staatsman Adolf Hitler een duidelijk en plausibel concept uitgewerkt: intern moesten klassen en lagen worden geïntegreerd in de wilsgemeenschap van het Duitse volk door het oude en het nieuwe Duitsland met elkaar te verzoenen.

Het symbool van deze verzoening was de "Dag van Potsdam", waarop die krachten van het oude tijdperk in administratie, economie en de Reichswehr, die als "in wezen" nationaal werden beschouwd, werden erkend en in dienst van de nieuwe staat werden gesteld zonder dat hun machtsposities werden aangetast; tegelijkertijd werden de arbeiders voor zich gewonnen door een sociaal opbouwproject. Naar buiten toe moest de beslissende fout van het keizerrijk

worden vermeden en een situatie met twee fronten worden voorkomen; dit moest worden bereikt door afstand te doen van koloniën en die agressieve wereldhandelspolitiek waarmee een alliantie met Engeland moest worden onderhandeld; daarnaast moest Italië als alliantiepartner worden gewonnen, Frankrijk door beide allianties worden geïsoleerd en een mars naar het oosten mogelijk worden gemaakt, die tegelijkertijd het bolsjewisme moest vernietigen en leefruimte moest winnen in Rusland, dat voorbestemd was om "Duits India" te worden. Deze opvatting was coherent, logisch en kwam overeen met de Duitse belangen en het doel van een rechtvaardige orde in Europa - niemand behalve bolsjewistisch Rusland had iets te verliezen in het proces.

De prestaties van een staatsman moeten niet worden beoordeeld aan de hand van de vraag of alles ging zoals hij oorspronkelijk had gepland, maar ook niet aan de hand van wat hij eigenlijk wilde. Er is maar één maatstaf: succes!

Tot 1938/39 spreekt dit succes duidelijk voor de staatsman Adolf Hitler! Als hij tijdens de jaarwisseling van 1938/39 was gestorven of zelfs het slachtoffer was geworden van een moordaanslag, zou niemand eraan hebben getwijfeld dat hij de grootste staatsman in de Duitse geschiedenis was: ongeveer 90% van het Duitse volk stond achter hem, de arbeidersklasse was het meest loyale deel van de Duitse nationale gemeenschap geworden, het Versailles Dictaat was verscheurd, de Duitsers van Oostenrijk en het Sudetenland waren vreedzaam teruggekeerd naar het Reich en de Duitse suprematie in Centraal Europa was gevestigd!

Maar zes jaar later moest het nieuwe Rijk een onvoorwaardelijke overgave ondertekenen en verloor Duitsland alle vrijheid, eenheid en onafhankelijkheid. Uiteindelijk faalde de staatsman Adolf Hitler dus. Dat mogen we niet verdringen. Adolf Hitler was ook een mens, hij heeft ook fouten gemaakt. De nationaalsocialistische politiek van vandaag moet zich daarom niet uitputten in het kopiëren van alles wat de Führer als staatsman deed of wilde. Want de uiteindelijke mislukking van 1945 was geen onvermijdelijk lot, maar een duidelijk gevolg van gemaakte fouten:

In de binnenlandse politiek bleek de poging tot verzoening met in wezen reactionaire krachten, met de oude machtselite in de administratie, de economie en de Wehrmacht, evenals de eliminatie van de revolutionaire nationaalsocialisten, met name in de SA op 30 juni 1934, zeer desastreuus: het waren juist die reactionaire krachten die vervolgens de Duitse oorlogsvoering tijdens de Tweede Wereldoorlog saboteerden, door voortdurend verraad en landverraad, en uiteindelijk een doorslaggevend aandeel hadden in de verantwoordelijkheid voor de nederlaag!

In de buitenlandse politiek konden de alliantieplannen echter niet worden

gerealiseerd: Groot-Brittannië, onder zowel zionistische als Amerikaans-Amerikaanse invloed, stevende consequent af op een nieuwe wereldoorlog om Duitsland als sterkste Europese macht te vernietigen, in overeenstemming met zijn oude, zij het achterhaalde, "balance of power" beleid.

Het was niet Adolf Hitler, het waren andere nationaalsocialistische politici wiens concepten achteraf juist bleken te zijn:

Ernst Röhm en Georg Strasser, de twee meest prominente slachtoffers van het reactionaire moordcomplot van 30 juni 1934! Zij hadden een consequente socialistische revolutie geëist om de reactie uit te schakelen en daarmee de opbouw van een nationaalsocialistisch bestuur en een nationale economie, evenals een nationaalsocialistisch revolutionair leger - zij wilden de continentale Europese politiek van eenwording met Frankrijk en de Sovjet-Unie, een alliantie met de ontwakende volkeren van de Derde Wereld en een frontpositie tegen het Britse Rijk, op wiens ruïnes de leefruimte voor Duitsland gewonnen had kunnen worden. Dit revolutionaire nationalisme is onze lijn van traditie vandaag: een front tegen het kapitalistische Westen, een regeling met de Sovjet-Unie, bondgenootschappen met de ontwakende naties over de hele wereld en, daarbinnen, de vestiging van een ware nationale gemeenschap door middel van een diepgaande, socialistische revolutie!

In zijn laatste, gedetailleerde politieke analyse, de zogenaamde "Bormann Dictaten" in het voorjaar van 1945, toont Adolf Hitler zich opnieuw een briljant staatsman, maakt hij de balans op van een mislukt beleid en roept hij op tot een terugkeer naar de revolutionaire uitgangspunten van de nationaalsocialistische gedachte in de strijd tegen de reactie. Zo eren we het levenswerk van de staatsman, bewonderen we zijn successen, analyseren we zijn fouten om ze in de toekomst te vermijden, erkennen we zijn laatste inzichten, maar in ons politieke handelen kopiëren we het verleden niet, maar geven we vorm aan onze eigen toekomst.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotograferer bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.moonmangeneccent.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van WVO II is een absoluut mijnenveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 174 (2021) Printed 17/4 Printed 17/4 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!